

Opnieuw records gebroken op Nationale Manifestatie 1983

Wie vóór het weekend van 12 en 13 november j.l. gedacht mocht hebben dat de amateurfilmerij moeilijke tijden doormaakt, moet daarna toch zeker en vast die mening herzien. Zonder enige moeite.

Want het lieve aantal van maar liefst 42 certificaat-films stond op de rol, zodat de nationale manifestatie, waarbij 'even' vastgesteld zou worden welke tien films werkelijk het allerbeste waren, zaterdagmorgen om tien uur al van start ging. Dat gevoegd bij het feit dat er bij de districts-voorselecties minstens nog eens tientallen films 'achtergelaten' werden, omdat méér gewoon niet kon. Dat voor wat de kwantiteit. Maar dat was niet alles. Nog nooit eerder heeft een uitverkocht Reehorst-Centrum een dergelijke kwaliteit bij elkaar gezien. Ongekend hoog.

Langere duur

Natuurlijk zijn we er – internationaal – nog niet, maar wél duidelijk op weg. Mede óók dank zij de techniek. Die lip-synchrone dialogen bijvoorbeeld 'zo maar' mogelijk maakt. Wat misschien een van de redenen is, dat amateur-

films langer worden dan we gewend waren. Maar zeker ook de filmers droegen bij. Met goede verhalen, interessante onderwerpen, goed camerawerk en verzorgd geluid. Filmers die vaak met hun hart in hun handen gefilmd hadden, wat de 'zaal' door middel van open doekjes duidelijk waardeerde. 'Châpeau' zoals dat tegenwoordig heet, voor al die filmers.

1983 is naast een uitstekend wijnjaar, óók een geweldig filmjaar geworden en of het een wat met het ander te maken heeft, moet iedereen maar zelf beoordelen.

Een geweldig weekend, waarvoor – haast traditiegetrouw – de KNVB een aangepast sportprogramma had bedacht, terwijl dit jaar zelfs de Spoorwegen en het busvervoer alleen het hoogst noodzakelijke vervoer pleegden, zodat zoveel mogelijk personeelsleden naar 'Ede' konden. Ook dus.

Voorzitter Phine van der Velden op het feestelijk versierde podium tijdens de prijsuitreiking.

Hoewel op deze foto negen winnaars staan afgebeeld, vormen zij samen de TEN-BEST filmers van 1983.

Twee tips

Dan nu eerst twee tips. Eerst toch nog voor filmers, die er zonder enige twijfel verstandig aan zouden doen, het naar hun mening gereede eindproduct eens te draaien voor één of meerdere oude rotten. Ik ben er zeker van dat het laatste restje beeldverliefdheid zo ook nog terecht zou sneuvelen en dus het eindproduct ten goede zou komen. En wat is er op tegen om advies te vragen als de film erdoor kan winnen? Niets toch!

De tweede tip is voor filmclubbestuurders, indien ze tenminste óók in hun vaandel hebben staan dat ze af en toe propagandistisch te werk willen gaan. Die krijgen met het nu komende rondreisprogramma de kans om eens een grotere zaal te huren en zoveel mogelijk mensen uit te nodigen zodat die kennis kunnen nemen van Neerlands-amateurfilmtop 1983. Kennis kunnen nemen van kostelijke tekenfilms en huiveringwekkende documentaires, van knap 'nuchter' registerwerk zonder franje en ongekend goed animatiewerk. Juwelen werkelijk.

Perfecte organisatie

Dan direct naast die 'châpeau' voor de filmers een minstens even zo grote voor de gehele organisatie. Voor Mary – secretariaat – de Klerk, voor de Wageningse Amateurfilmers, voor zaalaankleders en deurenwachters, voor de techniek en zeker voor het feilloos werkende projectie-team. Die voor het weekend zelf en met de grootste vanzelfsprekendheid natuurlijk ook tijdens de manifestatie tot het uiterste gegaan zijn voor ons plezier. Onze dank en hulde kan niet groot

genoeg zijn hiervoor. Wat trouwens ook geldt voor de hele Reehorst-bemanning (m/v) die werkelijk perfecte gastheren-vrouwen waren, geen moeite teveel.

En als ik dan hier ook nog een beetje uit de keuken mag klapen dan is dat op de eerste plaats om vast te stellen dat ik in een geweldig teamverband gewerkt heb met mijn collega-juryleden te weten: Ab Heyermans, Bé Joling, Gijs Martens, Guus van den Oudenalder, Martin Terlingen en Wim Vermeulen, en om te getuigen dat we van het merendeel van de 30 niet-prijswinnende films op deze manifestatie met bloedend hart afscheid genomen hebben. Dat valt om den drommel niet mee, zeker als je bedenkt dat je veel van die filmers persoonlijk kent.

De besten

Maar er moeten nu eenmaal 10 allerbesten uit de bus, resp. op het scorebord komen en dat werden dan (in volgorde van projectie):

Mijn tweelingbroer komt eens kijken van Charles Povel.

Een unanieme beslissing van de jury. Wie aan Charles Povel zelf al niet genoeg heeft, weet nu na deze film dat er nog een – als twee druppels water op hem lijkende – broer is. Een technisch en qua verhaal knap gemaakte film. Gaaf van het eerste tot en met het laatste beeldje.

Het ringetje van Dick en Margriet v.d. Zwan.

Een schitterende lach-familiefilm waar de jury ook unaniem achter kon staan. De zaal lag dubbel af en toe. Meesterlijk gespeeld én gefilmd. Al-

leen die handdoek Margriet. . .

Lady's day van V. Murtin.

Met 4 jurystemmen bij de Ten Best verkozen door zijn prachtige beelden. Een film met een heel eigen verhaal. En dat deze filmer van wanten weet bewees hij met een tweede Ten Best score, t.w.

The Challenge.

Opnieuw unaniem verkozen en daar zal niemand na het zien van dit meesterstuk aan getwijfeld hebben. Vakmanschap van de allerbovenste plank met erg verrassende aanpak af en toe. Een film die volledig engels gesproken is, geen ondertitels heeft en over komt alsof het je landstaal is.

Corrida van Rob Stevenhagen.

Natuurlijk – of misschien is 'gelukkig' hier beter op zijn plaats – een tekenfilm zoals we van Rob gewend zijn. Maar niet alleen uiterst knap getekend en opgenomen, ook het verhaal is meesterlijk. Won met overtuiging de publieksprijs en volkomen terecht. In de prijzenkast kan alvast een plaatsje vrij voor een UNICA-onderscheiding en dat is het minste.

Etna, poort naar de aardkern van Jan Govers.

Een uiterst emotionele film die zó op de TV uitgezonden kan worden. Magnifiek gefilmd, gemonteerd, gesproken kortom een perfect voorbeeld hoe je zo iets aan moet pakken. Een unanieme beslissing van de jury opnieuw evenals de volgende film in het programma t.w.:

Oradour van Ton Schütz.

Wat een magnifiek gemaakte documentaire! Geen beeld teveel of te weinig met een perfect commentaar dat op de allerbeste manier gelezen werd. Een film om nooit meer te vergeten.

Fietje vatenkwast van C. A. Skating Pins – Dees.

Dat zij met opzet vermeld, omdat deze film weer animatie én decorbouw te zien gaf, zoals we ook bij Skating Pins zagen. Al is het verhaal wat kinderlijk, toch werd deze film met open doekjes gewaardeerd alsook met 6 van de 7 jurystemmen. Een voorbeeld van geduld en vakmanschap deze maar liefst 11 minuten durende rolprent.

Waar de spraak ophoudt, begint de muziek van Barend (en mevrouw) de Vries.

Er zal zo langzamerhand toch wel niemand meer zijn in Nederland die het vakmanschap van de familie de Vries bij dit soort films niet kent. Zonder franje-recht toe-recht aan documentaire werk, ditmaal over het vervaardigen van een trompet. Opnieuw zagen 6 van de 7 juryleden er brood in om deze film te onderscheiden. Ik denk dat we vandaag of morgen een film van Barend zien over het maken van een hele grote prijzenkast.

De Cartoonist van Ed Tietjens.

Ook met 6 van de 7 jurystemmen natuurlijk bij de Ten Best. Leuk getekend (zoals bekend) geanimeerd en getruceerd. Alles met het bekende vakmanschap en met zichtbaar groot gemak.

De laatste

Tja en dan de laatste film. Niet meer bij de Ten Best (al scheelde het maar één stem) maar toch zeer opmerkelijk. Secula Seculorum is de titel en over de inhoud en de aanpak wil ik nu hier niets kwijt.

Maar misschien kunt u – namens uw filmclub bijvoorbeeld – Tino Goedings en Els Rademaker, Hogestraat 3 in Doesburg tóch eens vragen om een mogelijke kopie van deze film. Die door menigeen direct afgewezen zal worden en niet begrepen. Maar anderen zullen daar zeker en vast heel anders over denken. En dat mag in dit gelukkig nog steeds vrije landje.

Dat was dan – kort samengevat – de Nationale Manifestatie 1983. In die paar uur durende rit naar huis terug laat je alles nog eens de revue passeren. De fijne films, de aardige mensen die je (weer) ontmoet, de uiterst fijne muziek waar bij je gewoon praten kunt van het combo Dinant de Weert op zaterdagavond, kortom aan alleen maar plezierige zaken.

Ik hoop volgend jaar weer getuige te mogen zijn.